

Návraty do dětství

Akademická malířka Anna Poustová se ujala nabízené čestné role a poprvé v životě přestříhla symbolickou pásku od výstavy ve školce, do níž chodila její dcera a kterou dnes navštěvují její vnoučata. Jednalo se o výtvarné práce dětí umístěné v atriu MŠ Chvaletická na Lehovci u příležitosti letošního 25. výročí této mateřinky, která si říká tak hezky - Školička. Za celou dobu existence se v ní vystřídaly tři ředitelky včetně současné Blanky Borové a asi 35 učitelek. Počet dětí, které sem chodily, nelze již přesně zjistit. Ví se pouze, že původní kapacita MŠ byla 120 dětí. Již během prvního roku se ale objevily závažné stavební nedostatky, střechou zatékalo a školka musela být načas uzavřena. Další rekonstrukce střechy se uskutečnila až po 24 letech, letos o prázdninách. V roce 1998 bylo zastřešeno atrium, které se využívá k výstavám a pobytu venku při špatném počasí. Zahrada byla postupně dovybavena průlezkami, skluzavkami, domečkem.

Se změnou společnosti se po listopadu 89 proměnil i způsob pedagogické práce, která je dnes volnější a nebrání rozvoji vlastních nápadů a fantazie. Nejlépe o tom vypovídala krásná výstava, a potvrzují to samozřejmě i všechny ty nejrozmanitější akce, jimiž školička, děti, učitelky a rodiče po celý rok žijí. Dříve byla činnost dětí striktně rozvržena do přesných časových úseků a rovněž náplň předškolní výchovy byla poplatná tehdejší normalizaci, byť i v reálném socialismu si malé děti normálně hrály a radovaly se ze života. Klidné a výmluvné svědectví o tom podává objemná školní kronika, obsahující zprvu černobílá a pak i barevné fotografie pořízené v průběhu let při nejrůznějších příležitostech, jako byly školy v přírodě, vystoupení dětí v patronátním závodě Tesla Hloubětín či besídky k oslavám, nejčastěji MDŽ (Mezinárodního dne žen). Při listování objevuji zažloutlé výstřížky z novin (pochvalné dopisy týdně v odborářském deníku Práce), dozvídám se o natočení krátkého filmu Čs. televizí, o družební spolupráci s MŠ v Bratislavě, zajímavé jsou výtvarné práce vybrané do Francie či jiné, jimiž se školka úspěšně prezentovala na celostátních výstavách Alšova země.

Zavírám kroniku a nenechávám si spolu s rodiči a několika prarodiči ujít divadelní představení o Sněhurce, které je v podání tak malých dětí velmi roztomilé. Zbývá ještě chvilka na pár vzpomínek, s nimiž se svěřuje paní Poustová. Jako jediná z přítomných ještě pamatuje, jak to na Lehovci vypadalo před třiceti lety - byla tu stráž s kameny a pár domků se zahrádkami, než se začalo stavět sídliště. Z té doby zbyla už jen alej topolů. Vybavují se mi ještě její slova o ženském údělu, který se nemění a pro nějž děvčátka získávají ve zdejší Školičce ten nejlepší základ.